

OTARCIE (4) sb n

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne; teksty oznaczają é niekonsekwentnie.

sg N otarci(e) (1). ◇ G otarcia (1). ◇ D otarciu (1). ◇ A otarci(e) (1).

Sł stp brak, Cn s.v. otręć, Linde bez cytatu s.v. otrzeć.

1. *Uszkodzenie naskórka, otarcie skóry do krwi, odparzenie; intertrigo Calep; attritus Cn (2)* : Ná fádno téz lékárftwo bárzo dobré: [...] thymże [lekarstwem] poſypuy/ ále ná nim [na koniu] nieiezdżay áż ſye zgoi/ chyba byś vchronić mógl otárčia. *SienLek* 180v; *Intertrigo Est morbi genus quum simul membra interteruntur et confricantur, accedenteque sudore excoriantur, quod mali genus in feminibus maxime solet accidere, quum scilicet equitantum vel pedibus incedentum femina atteruntur, adurunturque* – Otarczie w karbie ziazdi albo zchodezeniá [!]. *Calep* 555a.

2. *Usunięcie czegoś przez wycieranie (1)* : á gdy mu ku otárćiu wiechćia potrzebá/ wiáruie ſye tego pilnie/ áby w onym wiechćiu pokrzywá nie bylá *SienLek* 197.

3. *Osuszenie przez wycieranie (1)* :

Wyrażenie: »otarcie łez« (1): trzydzieści kroć przez nocne paćierze/ wrzeczy ná potrzebę/ á ono ná otárćie łez y vfkromienie płáczu wychodził. *SkarŻyw* 574.

Cf **OTRZEĆ**